

ΟΡΙΣΤΙΚΟ
ΚΕΙΜΕΝΟ
ΔΙΟΡΘΩΜΕΝΟ

[Faint, mostly illegible handwritten text in Greek, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

ΛΑΟΣ ΤΑΡΩΝ

[Faint handwritten text in Greek, continuing from the previous page or as bleed-through.]

ΕΠΕΙΣΟΔΙΑ τῆς ΚΑΤΟΧΗΣ καὶ τῆς ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ ἑνὸς ΝΗΣΙ

Α' ΜΕΡΟΣ

ΑΦΗΓΗΤΗΣ:

Εἶμαι ἐντὸς ἑνὸς παραθαλάσσιου χωριό, καφεενία
ἐπὶ τὴν ἀκρομαλία, βορρικές τραβηχμένες ἔγω,
δυσὸς ἐπὶ ἐκαστία, τὸ βράθος ἕνα βουνό
μουντὸ κῶβει αὐτόν οὐρανὸ φτάνει τῆ
θάλασσα μονοκόμματα.

Δύο-τρεις ἄνθρωποι τραβηχμένοι, ὁ καφεενίας φέρνει
οὐδὲν ἐν καραφάκια, κῶβει περὶ δύο πλοκάμια
τοῦ σταποδίου ἐν ἀναμένεσ κλιματώβεργες ἐν
φουβῶ. Παλιὸ φωνόγραφο μὲ κωνί παιζα
τὴν πλάκα "ταὶ λερωμένα, τ' ἄλλα...". Οἱ

2 φωνές: ἄνθρωποι κουβεντιάθουνε:

- Πῶς θὰ ριζεις ἀπόψε τὰ παιραγάδια;
- Θὰ ἰδοῦμε τὰ σημάδια... βασιλεύει ὅπου
νάνα ὁ ἥλιος.

Αφηγητής:

Ἕνα παιδί - ὁ Μανώλης - ἕνα φαροκάλισο
ἀραχμένο δροβίζει μὲ βραχμάρι τὰ βασιδία
μὲ κέρνι. Παιζα ἕνα βούκινο τὸ βουτᾶ
ἐπὶ τῆς θάλασσα, τὸ παιζα. Ὁ ἕνας ἄνθρωπος

ὁ πατέρας του:

- Τράβα πὲ εἰς μάνας σου νῆψε τὸ
νζουρβὸ εἰσιμο, εἴραβε γιὰ τὸ βουτό
απόψε ἀκούς;

Τὸ τραβὰ τὸ παλαβάρι

Στο καφενεῖο κουβεντᾶζουνε:

- Πῶς βεὶ βώδια, εἶναι βερά σου;

- Ναι, βερά μου.

Αφηγητής:

Ὁ ἄγιος βασιλεύει καταμεῖς βεὶ πέλαγος
ἀγῆνει πῖω τὸ κάθετι μὲ τὴ νοτιβάδα τοῦ
βεὶ θεῖν του. εἰρήνη.

- 2 -

Ενα βπίτσι βεὶ φηριό πεντακάθαρο,
βεὶ τζάκι ρίγη φωτιά. Ἡ μάνα πάει - ἔρρεσαι,
εἰσιμάζει τὸ δικάκι, κορβέλι γυρωτό, ἔλιές
βὲ κλειδοππίνακο, βύκα γέρα, μύδαλα, δύο
ρόδια, λέει:

- Που πάτε δίχως καφεδάκι; Ἀκόμα φριδιανέ
μ' ὁ ἄγιος δὲν ψήλωσε, να' και

Αφηγητής:

Στὰ καθυστερήματα τοῦ φηριού ακοῦρε
πέταλα καὶ καρπανάκια δύο μουλαριῶν,

βαλαγγιόματα "νέε φρέ..." βγήκαν στα χωράφια,
 οκκουφέ κουκουβόγια, ένα γκιώνη, αργυπορημένος,
 περνούμε τους έδουώνες τα πρώτα πεύκα
 "έπειτα δάσος, δέντρα κομένα και δίχως
 κλωνάρια, κουνουρίζουνε από μακριά κοπαδία,
 ρωτά ο πατέρας:

- Τι βιάθηκες;

- Ο γιός 'έτσι δα είναι κάθε βέρα; ο γιός
 μαγεμένος.

Αφηγητής:

Παραπάνω, τέλεια γύμνα, γκρέμνα, καιρακυλούνε
 πέτρες όπως περνούνε τα δυο βουλαρία,
 βσίν κόψη μιανής κορυγής βιώδια βάν πελε-
 κημένα βέ πέτρα κι ένας ταύρος.

Λέει ο πατέρας:

- Νά τα, βκαρίσανε... νά και τα δυο γελάδια
 του μπαρμπά Σέρση, με τα δαμάλια τους.

Μπρέ μοιαβίδι με τή μάννα τους... κι ο
 Μελίβης, αίντε μπρέ όμορφε Μελίβη, οϊδές
 καβάρι και βίγλιβια... φτυβ'τονέ...

Ο γιός άναυδος,

- Μπρός βσίν Περδικόβρυση θά τα μετρήβορε...

- Σερύγει κανένα;

- Κούφια η ώρα... τή Λαβιπή γάθηκε

του Λαζαράκου ο μονοκέρατος, ποιος φέρει...
 παιδάρι με άλλον νεανία και νεροτιάβηκε,
 μια κακιά τόνε κέντρωσε - μεγάλη ζημιά...
 ζούσα πιάθανε από τώρα το βόρος τους,
 πριν του Λαζαράκου, βγήν ώρα τους...

- Θα τὰ βγάξετε;

- Όχι θα τ' αψιδοίμε... νεαν και κάττω με το
 γκρά... δε πιάθουνου αὐτά... ένα κρέας
 νόταρο... πρώτη τιμή.

Αφηγητής:

Τώρα είχατε στο βροχίο του φωριού,
 μια τάξη βερές κεφάλια των αγοριών
 κουρένια η' αλτζένιτσα, κεφάλια κοριτσιών,
 πλεμένα κοτσιδάκια, κάποιο διάβαγμα ρυθμικό,
 βαρέμαδα, ο Μανώλης με το κεφάλι στο
 θρανίο μιλοκοιτάζει, όνειρεύεται τα βώδια, ο
 γείτονας του δίνει μια βερκιά, ο δάσκαλος
 πλησιάζει, πάνω στην ώρα ζυγούνε καρπίανες
 ούσταριότητα μιανής εκκλησίας έπειτα όλες
 μαζί "τί τρέξα;"... "Δάσκαλε να έλθω;"...
 "Δάσκαλε βεϊθε μας να ιδούμε". Μερικά
 παιδιά πηδούνε απ' τα παράθυρα, τα κοριτσάκια
 μαζεύτηκαν κοντά στην πόρτα τρομαγμένα,
 δύο αγόρια γυρίζουνε λαχαναφμένα "πόλεμος..."

Τὸ πρόσωπο τοῦ Δαυκάλου αἰετῶδες, ἡ γὰρ ἀδελφὴ.

- 6 -

Αφηγητής:

- Ἐπὶ μέγαλο χαρμεῖο, οἱ ἄνδρες διαβάζουνε τὸ τριτοκολλημένο διάταγμα τῆς ἐπιβραβεύσης, παραγγέλνουνε ἀδιάκοπα οὔζο, κρασί, πορρουβιάζεσαι ὁ Διάρχος, θέλει νὰ βγάλει λόγο, τὸν κόβουνε, τὸν κερνοῦνε, τβουγγρίζουνε, πικρὸ κέφι, ἕνα βενζινοπλοιο φατκέ νὰ παίρει τοὺς βραβευμένους, ὁ λόκληρο τὸ χωριὸ κατέβαινε βπὶ θάλασσα.
- Ἐπὶ μῶλο οἱ γυναῖκες κλαῖνε ὀρθιες.
- Ἐκάβτε κακορίζικες τοὺς γρουμεύεσε... ὁ πατέρας τοῦ Μανώλη τραβᾷ ὄψω τὸ ψαρκαῖκο του, δυὸ γέροι τὸν βοηθοῦνε πρόθυμα, τὴ βερεῶνει μὲ πέτρες, ἐκκῶνεσαι ἀγκαλιαζε τὴν πλώρη καὶ τὴ φιλά, φεύγει τρέποντας, φιλά τὴ γυναῖκα του καὶ τὰ δυὸ παιδιὰ, πηδᾷ με τοὺς τελευταίους.
- Πάρε ν' ἀρμύρορε λέει ὁ Μανώλης αὐτοπρά τῆς ἀδελφῆς του Γιαβερωῖς, ἔμνε ἀρρηγοῖς οἰκογενείας τῶρα...

Αφηνιζής:

Τώρα βλέπομε άλλο λιμάνι, ένα λουσοφόρο
ζεφορώνει τ'όβερτις 'έφεδροι φυγάδες απ' τὸ
μέζωπο, κουρελιδες βάλανε βάλι μέση τὸν
καπετάνιο, παφαρώουνε

- Μας βλέπεις... απ' τὸ μέζωπο ἤρθανε περπαζῶντας.

ἄμα φάωμε θὰ εἰς δόσομε λάδι..

- Πόσους νεκρὲδες, θέλω καὶ τὰ δύο τούτα
ζευγάρια τ' ἄρβυλα.. καλὰ εἶναι.

Ὁ ἕνας βρασιώτης τότε ζευλιγει ἕνα
τσουβαλάκι που βαζοῦβε παραμάκερα, βγάνει
ἕνα πράμα δεμένο μὲ βπαγγῆς, εἶναι αὐτομάτο,
μὲ μίας τὸ βρέφει πρὸς τὸν καπετάνιο,
φωνάζει βραῖς ἄλλους.

- Μπάτε μέρα ὅλοι, μπρός..

Ὁ καπετάνιος μελάνιαβε, ζεφωνίγει: "δὲν ἔχω
πετρέλαιο."

- Μὲ το πανί, ἴβα τὸ πανί.. Πηδοῦνε μέρα οἱ
ἄλλοι, ὁ ἕνας κουτσός με δεκαήκι φωνάζει "μην
μὲ παρατηῆτε". Ὁ βρασιώτης μὲ τὸ ὄπλο περυσᾶ
τὸ βανίδι τελευταῖος.

- Κόψε τὶς ρεμέτζες, γὰ μαχαῖρι, βίρα, ἴβα
φλόκο, καὶ ζέρομε, στο τριόνι Παναγῆ, καὶ ζέρομε..

Αφηνεύει:

- Τώρα είμαστε σε έδαφος προς το γυμνάσιο, γυρίζουνε απ' το βέζωπο πέυκε, έφε τραυματίες κι ένας τυφλός.

- Θα μπορούμε βζό γυμνάσιο' ένας-ένας, αίν πάραυνε οί γυναίκες είδονη θα γυρεύουνε η καθέμιά τó δικό της..

Σέ μια βροχή απόπαβρα ίταλικό, κάνει έλεγχο.

- Λύτους μωρέ δεν αίς νικηταρε π' ανάθεμά τους; ρωτά ο τυφλός

- Κάλλιο έού πού δε βλέπεις αδερφέ, κρίμα τά μάτια σου, κρίμας τά πόδια μας λέει ο κουτσός. Πάνω βζην ώρα περνάει η μάνα του Μανώλη κι ο Μανώλης με τπάτες βζον ώμο βζαφιατύνε, η μάνα βέρνει φωνή "γυρίβατε;" τρέμα αγκαλιάζει τους πρώτους "πού, ναί οί" "άλλοι; τόν ζένοφών τόν είδατε;"

Τó απόπαβρα πλησιάζει, δίνει διαταγή ένας δεκανέας να βκορπιόουνε "βία, βία.." Οί έφεδροι έσοιμοι ν' αρπαζόουνε, πετιέται βζή μέση ένας ίταλός έφαλλος, μαλλώννει τους άλλους δείχνει τους τραυματίες, βζέκει προορή

9
τους χαρτα βρασιμικοί: "περάστε βία, βία..."

- 9 -

ο Αφηνός:

Τώρα, δρόμοι του χωριού, έρημοι. Τό σπίτι του Μανώλη και της Γιαβερώς ευφοριασμένο, η Γιαβερώ αδειάζει ένα καλάθι χόρτα:

Φωνές:

- "Όλο ραδικια και ζωρούς και πολλά μυρώνια, πήγα ως τη Σπηλιά... ε' και να βρισκεται καμιά κουταλιά λάδι στο πυθάρι..."

Το ταρακουνά χυρίζει απότομα τη ροή. Ο Μανώλης ανεβαίνει απ' το νεύμα: "ο Νοκκίνος πρέσκει δεν είναι για ζωή..." Η Γιαβερώ

αναστενάζει "α' μουλαράκι μας πανάξιο..."

Η μάνα βουβή απελπισμένη πάει - έρχεται τώρα με άδεια χέρια, φέρνει δυο πιατάκια:

βρώνη μιά πετβέτα "φέρε και τ' δικό

σου καλέ..." "δεν πεινώ..." Τα παιδιά παρουσιάζουνε

χορταράκια νερόβραστα, αναστενάζει εα μεγάλη

χουαίκα η Γιαβερώ, "εέ βλεπομε όγερο..."

Αφηντής:

Όνειρο: Πυθαίρι χερμάτο, άντελουνε με το μαύτραπα, τρέχα το λάδι βέ τρουκαλι, βέ τηγάνι, βέ πιάτο με φαβόλια, βέ ντοματοσαλάσα, λιομαζέλια κλωνοι φορτωμένοι, χέρια που μαζεύουνε, πανέρια, κοφήκια χερμάτα, στο λιοτριβι πέτρες του μύλου, τούλια, πυρήνας, βέ φωτιά ψήνουνε φρυγανιές και τίσ βουτουνέ βεο λάδι.

-10-

Αφηντής:

Λιοτριβι, έφα βκοπός Ίταλός έφ' όπλου λόγγη, μερικοί χερικοί λυταύουνε - βγαύουνε βκουτζούφληδες πέρνα ο Μαυώλης ούπό μακρια βά λαγός, τραβά βέ προς κατι άγρια βκοινα έφει κρυμμένα δυό καθαθούκια έλιές, τίσ κοπανίτζει ανάμεβα βέ δυό πέτρες, τίσ χώνει μέσα βέ 2-3 κάλτες παλιές, τίσ βάβει β' ένα λπουκαλι που τρέχει βεο ματίκι του, χυρίτζει βεο χερλιό, κυττάζει πύω του.

-11-

ο Αφηντής:

Φαβαριέ βέ μύλο, μισοκρεμιωμένο, είναι νήστα,

10

ζέβερς νέοι βυνέφραζονε:

"Λοιπόν, τὰ ἐξ ὄρενά σφωρία, πρώτη ἐκδήλωσις
βτό Πανηγύρι τοῦ Ἀρραγγέλου τοῦ Βρονκά και
πρῶτο μῆνυρα βτό λαό ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ, βυνθῆματα
οὔτε βπουκάλι οὔτε βακκί οὔτ' ἐβ βουδαί
βτόν κατακτεπή, βυνερμαίτες και καταδότες θά
τεμωρηθούνε - ὡς τὸ φέρουνε, καιθε πατριώτης
να ὀπλιωζέ, ὀπλα θά κλειψομε, θά τὰ κρύψομε
κι ἕνας παλιγοκράς μῆς φρειάζεται.

- 12 -

ο Αἰτημαίς:

Πανηγύρι βε ὄρεινὸ σφωριό, γυναῖκες, ἄντρες ἀραιοί
πάνε βτήν ἐκκλησία, μαδηριένες μερβινές φάμω
βτόν αὐλόχορο, δυὸ βηραιτέες φαρτένες καρφω-
μένες βτό κάμμελο, ἀκούγονται οἱ ψαλιωδιες.
Ἄπο' δυὸ βουκάκια βε' ἀκρινά βκαλιά
τῆς πλατείας παρουβιάζονται ἀντάρτες, βοβαροί
ἄλλοι φοροῦνε παλιές βτολές, ἀρβύλες, ἄλλοι
ὅπως-ὅπως νυβρένοι και γωβρένοι φουδέκιοι
βταυρωτά, μὲ κανένα δικωχο ἢ μαντηλι βτό
κεφάλι, βαιβουνε ὀπλα μα και σφωρις ὀπλα.
Ἐκπληση, μούδιαβμα, μιά φωνή θά βερυγλιά
"ζήτω", ἀφανος ἐνθουβιαβριός μαζάεται τὸ

ἤρωτό, ἀδελφεὲς ἡ ἐκκλησία βγαίνει βλῆν πορτα
 ὁ παπῶς μετ' ἀμφια και τὰ φαφτέρυγα,
 εὐλογοῦ "πιάστε ἄλλον ἦχο" λέει βλοῦς ψάλλες, ψάλλουνε
 "το ὑπερφιάτω". Ἐρφέσαι ὁ καπετάνιος: "Μέ εἰν
 εὐχή σου δεύποτα, οὐ ἔφεκ νά πῆς λόγος νοί
 πούρε και μεῖς τὰ δικά μας. Παφνωσες,
 βυγφωριανοί, φέρνομε μῆνυμα γιά λέφτερζιά, ὁ
 ἀγῶνας ἀνοίγει, πολεμοῦμε τὸν κασακιστή, ὅπου
 φρέθοῦμε, ὅπως μπορούμε, δὲ ἤρωτᾶ ὑποταγή μὴ
 γέλαβητε, θεὸ νικῶμε εἶναι ἀγῶνας, δίκαιος.

"Κάποιος ἔφερε κι ἔφερε ὄργανα βαντούρι και
 κλαρίνο, καθίζουνε βῶ πεζούλι "μπρός παβητε."

"Ἐνας καλὸς φορευτὸς ἀντάφως μπαίνει μπροστά,
 φορεῖ με βόβαρο και πᾶθος βυγκρασμένο,
 ἐπιφωνήματα "γεία σου ἀετέ" γέλια, δάκρυα, βέφικοι
 φοβιόμενοι τὸ βερίβουνε, φτάνει ἀΐφρα οὐ Μανώλης
 βκαβρένος ἀπ' τὴν τρεχάλα: "Οἱ Αφφνωσες με
 δεείλανε, πλακῶσαν ἀποβπάρματα εὐὸ λόχοι και ἀνω,
 ἀπ' τὸν ἀφαιφῆσὸ, βερατὸς και βαιροτέταλοι..."

Κόβεται ὁ φροῦς, ὁ καπετάνιος διαταξεί αὐτοῦ
 "βυνταφθῆτε", πλῆθιαξεί ὁ Μανώλης τὸν καπετάνιο,
 τὸν παρακαλᾶ "πάρτε με και μόνα... ἔχω και
 τὸ δικιο τοῦ πατέρα μου..."

- Που εἶναι ὁ πατέρας σου;

Ενας αντάρτης ο Γωγς άπαντα;

"Ο πατέρας του θύμα πολέμου, καλός άντρας
ός του δώθηκε κείνη τήν άραβιδίεβα ή έω
καπετάνιο, θα ήσας ήρειαντά...", ή πλατεία έρημη.

-13-

Γωγς:

Αρσίος άμα ήσας, έτραφή ανάμεσα βρή θάλασσα
και τή βράχια, ο Γωγς κι ο Μανώλης
έκοποι.

- Στό δαιμόνα και τούτος ο γράφος άποψε
διάλεξε να φυθήξει...

- Ζαναπέ τή βήματα, ύβερρα τή παραίτονα σου
βού θεού.

- Τρείς περιβροφιές: φανήκανό, δυό: πήραν έπ
έτροφη, μια και ήσας δόσε φωτιά,
βούφος: τή θυρακίβρινα βρήν άρη ή έπ ποήπης,
βρά κτεπόζιτα τούς ανάμεσα βής δυό ήπροβανές
ροδες, οίκοτομία βρα πυροβραφικά.

ο Αργυρης:

Τώρα άκούγονται ασκοκίνητα που φουλάρουνέ
βρήν άνήφορο, φάροι έκεπαβριένοι άκούγονται
βήματα βέ τρείς ήρόνας, ο Γωγς κι ο
Μανώλης ή διμοφία ολη ήπήδονέ άπ'ού

ρουμάν ο Ήως βαλκαρέν βέκεται και
 πάλι τρέχει ο Μανώλης βαβτᾶ τ' όπλο
 του βε' ένα χέρι με τ' άλλο βαβτᾶ
 μια χεροβομβίδα. Πολυβολα ίταλικά ρίχνουνε
 πυρά περιτροφικά ένα θυρακιόμένο πύω-πίω
 πηρέ φωτιά οι άντάρες χέπεζιουνται τό
 τουρπαρούνε βε' θαλάσσα, Ιταλοί βωφέρηδες
 βηκώνουν, πάνω τᾶ χέρια

- Σε ποιο φορτηγό βρέ είναι τᾶ όπλα;
 ο Ήως φοβέριζε έναν δεκανέα με μαυρο
 βκουφι, "μᾶ", αυτός κρύβει καταβηδα ένα
 όπλο, ρίχνει τᾶ Ήωση μια ριπή, αυτός διπλώνει
 και χεδιπλώνεται βᾶ λαβωμένο φίδι. Πιάνουνε
 τώρα οι άντάρες τᾶ φαράγγι, άρπάζουνε
 βε' χέρια καββόνια, καββές, όπλα πέταμένα
 και τους πληγωμένους. Ιταλοί πληγωμένοι
 βογγούνε, "αφόντε, τους κᾶνα - δυό παμούριανέρο!"
 δίνει διαταγή ένας άνταρης κι φαφανίζονται,
 η' επίχέρηθη βαίβαζε μωή τᾶρα.

- 14 -

Σταίνε βε' δάβος, οι άντάρες φαπλωμένοι
 ανάβκελα, μπράβματα.
 - Τᾶρα όπλιζόμε δυό διμοιρίες άκόμη.

- 14
- Ναι οί μωοί θα βαβζούνε οίλλοι, οί
αίλλοι μωοί μακαρόνοι.
  - Τι λές μωοί, μακαρόνοι έχουνε οί καββές.
Πεπέε ο Μανώλης: "Τους πήραμε και οίλλο -
πολυρόλο.

Ένας άρρηγός διατάζει:

- Τα τσίγαρα βασ βασ γούφες, προβοή, κερνά ο Μουνοδίν, καθένας από τέββερα...
ββύνεε τ' άποσίγαρα καλά.

- Αίντε βηκωθήτε... τα βουλάρια θα κάνουνε δυό βρόμους ως το δίμερι πριν φέξει, κουράμο έβεις και τα τζά, τα τρία όρνα ήωρια είναι υπεύθυνα μα τους τραυματίες, φέρετε τις κρυφτες.

-15-

ο Αφηνής:

Πολύ άπότομο βενό μονοπάσι, ο Μανώλης κι αίλλος ένας άνταρης βηκώνουνε το ήωση πάλω βέ κλαριά βταυρωτά, περνούνε ήωβτα ήηρένια, φτάνουνε βέ μια τρύπα οόο ένωσ φούρνου το άνοιγμα, ήπαινε πρώτος ο Μανώλης, βέρνουνε τραβούνε ήεβα τών τραυματία. Το έβωτερικό

μεγάλο, θεοκότεινο, τὸν ἀποθέτουνε, πέφτουνε
 γάρω ζεθεωμένοι μέσα ἀκούεται νερό...
 κατακυλῶντε πέφτουνε μπρούμυτα πίνουνε
 ραντίζουνε τὸ κεφάλι εὐς, ἔρχονται βεὶ
 ἰωβιατάκι ὅπου ὁ φῶτης κείσεται
 ἀναίδητος. Βραίνουνε καὶ τοῦ κουβαλοῦντε
 ἀμαλίες φτέρες, τὸν βολεύουνε.
 Φωνές:

"Ζύπνα μπρὲ φῶτη ἐδῶ εἶναι βιγουριά...",
 τοῦ βάζουνε μιὰ πέτρα κάτω ἀπ' τὸ
 κεφάλι, σκίζουνε ἀπ' τὸ πουκάριτό του ἓνα
 κομμάτι τυλίγουνε ἑπίρτα ἓνα κουτί, φώνουνε
 ἀναίδητοι βέ δυὸ φτέρες ἓνα κλωπὶ κρεμνοῦνε
 πάνω εἶναι περίεργο, πολεμοῦνε νὰ τοῦ φτάσουνε
 τὰ ποδιμάτα του, ἐκεῖνος φογγᾶ καὶ παφαληρᾶ.

- Μὴ βρὲ, ὀλοκαίνουργια ποδιμάτα... βρὲ βεῖς ποῦ
 εἶναι τ' ὀπλοποδυβόλο...

- Θὰ ξαναρθοῦτε βέ δυὸ φτέρες, ἀκούς; Κάτω - κάτω
 τρέφα νερό, ἀκούς, νερό...

τοῦ δίνουνε νὰ πιπιλίσει ἓνα κουρέλι ἀπ' τὸ
 ἴδιο πουκάριτο καλὰ μουκωμένο, ἀκατεναῖμα.
 Αὐτοὶ μὲ μιὰ πέτρα βαριά φράζουνε ἀπ' ὄψω
 τὴν τρύπα καὶ φεύγουνε.

ο' Αφηγητής:

"Έτσι διάβηλο του βουνού παρατηρητήριο. Αντάρτες
εκαίνονε παρακώματα, βυριάζοντε πέφτες, χιῶμα
νά ταμπουρωθῶνε. Παρακεί ένας βαθμοφόρος
παρασπεί με κινάλια, μεταδίδει ο'α βλέπει κι'
ένος τηλεφωνητής έπαινα λαμβάνει βέ τυκκουή
τηλεφωνική φορητή.

... Φορτώνοντε τὰ φορητά.

Έπανάληψη.

Φωνές:

"Άλλος ρωτά: "Χεφορώσαντε Τυροβοδικό;"

-Κάτα μπουκαλάδες, κάτα βκεπαζοντε μπορεί ο'αφους,
μπορεί πολυβο'α

Έπανάληψη

Τώρα ο' τηλεφωνητής ακούει διακαγές απ' την
άλλη άκρη: - Μάλιστα κι απ' τις δυό μεριές,
ακροβολιζόμενοι, από Διάβηλο με κατεύθυνση προς
Κακοπάσηιοι, βύφωνοι... νά κερδισέτε 2-3 ώρες
πορεία έβεις, βύφωνοι... έπειτα θα περαιοφμε εις
γραμμές τους νύχτα... φέρομε, δυό-δυό, βειν
ανάγκη ένας-ένος, είπαμε, βας ακούω... έφομε
βφαιρες, μετρημένες, δεν πάει χαμένη καμιά,
είμαρτε 8 κι' εγώ 9... μάλιστα.